

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. maj 2011
Kontor: Formueretskontoret
Sagsnr.: 2010-702-0142
Dok.: RKK40536

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 48 til forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. maj 2011.

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 48 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om arbejdsskadesikring (Tidspunktet for ophør af krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste m.v.) (L 136) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. maj 2011 fra Peter Klingsten, jf. L 136 - bilag 27.”

Svar:

Der kan generelt henvises til Justitsministeriets besvarelse af 20. april 2011 af spørgsmål nr. 30 vedrørende lovforslaget.

Det følger af erstatningsansvarslovens § 17, stk. 1, at ydelser i henhold til den sociale lovgivning, herunder dagpenge, sygehjælp, pension efter den sociale pensionslovgivning og ydelser i henhold til lov om arbejdsskade-forsikring, som tilkommer en skadelidt eller efterlevende, ikke kan danne grundlag for regreskrav mod den erstatningsansvarlige. Det samme gælder pensionsydelser fra stat og kommune eller i henhold til anden pensi-onsordning samt forsikringsydelser uanset forsikringens karakter.

Bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 17, stk. 1, blev oprindelig foreslået af Justitsministeriets Erstatningslovudvalg i udvalgets betænkning I (nr. 679/1973) og betænkning II (nr. 829/1978). Baggrunden for forslaget var, at udgifterne ved det sociale sikringssystem efter udvalgets opfattelse bør fordeles på samfundets medlemmer eller grupper af disse efter generelle kriterier og ikke bæres af den enkelte skadevolder. Desuden antog udvalget, at regresretten er uden væsentlig økonomisk betydning, både for så vidt angår sociale ydelser, pensioner og forsikringer. Der henvises i den forbindelse henvises til betænkning I, side 28-32, side 39 (lovudkastet § 3, stk. 3) og side 43, samt betænkning II, side 45-46 (lovudkastets § 3, stk. 3, og § 9, stk. 2) og side 54-55.

Ved lov nr. 1110 af 20. december 1995 om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om erstatningsansvar (Regres for sygedagpengeydelse udbetalt af kommunen) blev der med henblik på at nedsætte statens udgifter indføjet en bestemmelse i § 17, stk. 1, 3. pkt., hvorefter sygedagpengeydelse efter sygedagpengeloven dog kan danne grundlag for regreskrav mod den erstatningsansvarlige.

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 30 vedrørende lovforslaget er der ikke med lovforslaget tilsigtet nogen ændring af adgangen til at gøre regres for sociale ydelser mv. mod den erstatningsansvarlige efter erstatningsansvarsloven.